GAZETA KRAKOWSKA

Nro 33.

Z KRAKOWA DNIA 23. KWIETNIA 1817 Roku WE SZRODĘ.

Z Warszawy d. 15 Kwietnia.

Wypis z Rozkazów dziennych do woyska Polskiego Jego Cesarzewicowskiey Mości W. X. Konstantego.

Dnia 6 Kwietnia 1817.

Za Naywyższym Rozkazem.

Postępuią na wyższe stopnie.

W jeździe: Na Kapitanów: w pułku 4tym strzelców konnych, porucznik Alexander Błoński; w pułku 2gim strzelców konnych, porucznik Andrzey Zieliński; z pułku 3go strzelców konnych, porucznik Michał Ciemniewski, i z pułku 2go strzelców konnych, porucznik Ignacy Zieliński, oba z przeznaczeniem do pułku 1go strzelców konnych; w pułku 4tym strzelców konnych, porucznik Adam Kosiński.

Na poruczników: w pułku 4tym strzelców konnych, podporucznik Antoni Markowski; w pułku 2gim strzelców konnych, podporucznik Ignacy Kosko; w pułku 4tym strzelców konnych, podporucznicy Maciey Pulczyński, i Antoni Szulz; w pułku 4tym Ułanów, podporucznik Franciszek Maiewski; w pułku 3cim strzelców konnych, podporucznik Kazimierz Jarmund; w pułku pierwszym strzelców konnych podporucznik Sebastyan Kowalski; z pułku 4go strzelców konnych, podporucznik Łukasz Kaczorowski, z przeznaczeniem do pułku strzelców konnych; w pułku 2gim strzelców konnych, podporucznicy: Józef Giedroyc i Józef Troianowski; z pułku 4go strzelców konnych, podporucznik Jan Wierzbicki, z przeznaczeniem do pułku 1go strzelców konnych; w pułku 3cim strzelców konnych, podporucznik Józef Woynarowski; w pułku 2gim strzelców konnych, Józef Owsianny; z pułku 3go strzelców konnych, podporucznik Alexander Łoiewski, z przeznaczeniem do pułku 1go strzelców konnych; w tym ostatnim pułku, podporucznicy Michał Potocki i Ferdynand Bystrzanowski,

Przeniesieni zostaią.

W jeździe: Do pułku 1go strzelców konnych: z pułku 2go strzelców konnych, podporucznicy Jan Marchocki, Stanisław Domaniewski i Ludwik Zalewski; z pułku 3go strzelców konnych, podporucznik Józef Bukowiecki.

Do pułku 4go strzelców konnych: z pułku 3go strzelców konnych, podporucznicy Józef Roman i Julian Jezierski.

Do pułku 2go Ułanów: z pułku 4go Ułanów, porucznicy: Jakób Faron i Ignacy Ołtarzewski.

Do pułku 3go Ułanów: z pułku 1go Ułanów, kapitan Józef Czyżewicz i porucznik Roman Lisicki; z pułku 2go Ułanów, kapitan Antoni Wierzechleyski.

Do pułku 4go Ułanów: z pułku 1go Ułanów, kapitan Felix Brzeziński, i z pułku 2go Ułanów, kapitan Jan Rędzina.

Otrzymuie dymissyią z pensyią dla długoletniey służby.

W piechocie: Przykommenderowany do pułku 3go liniiowego, kapitan Kaietan Korczyński, w stopniu Majora, z pozwoleniem noszenia munduru.

Dla ran.

Z pułku 2go strzelców pieszych, kapitanowie: Jakób Dąbrowski, Kasper Chyliński, i porucznik Nepomucen Zbiiewski. Przykommenderowany do pułku 3go strzelców pieszych, kapitan Piotr Daszkiewicz, w stopniu Majora, z pozwoleniem noszenia munduru.

Umieszczony został.

W korpusie Weteranów: Z pułku 6go piechoty liniiowey, Porucznik Alexander Kmita, z przeznaczeniem do kompanii 5tey.

Wykreślony został z Kontrol.

W piechocie: Z pułku 4go liniiowego, podporucznik Augustyn Szukiewicz zmarły w dniu 28 Lutego 1817.

Wypis z Protokułu Sekretaryiatu Stanu Królestwa Polskiego.

My Z Bożey Łaski

ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rossyy, Król Polski &c. &c. &c.

Chcąc na zawsze umorzyć zatargi które z powodu pobierania dziesięcin między właścicielami Ziemiańskiemi i Duchowieństwem rodzić się zwykły; po wysłuchaniu zdania ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowiemy:

Art. 1. Każdy posiadaiący grunt dziesięcinie wytyczney podległy, zamienić ią może na inny rodzay należytości, podług prawideł niżey przepisanych.

Art. 2. Żądaiący zamiany dziesięciny wytyczney, podaie oświadczenie swoie na piśmie Biskupowi mieyscowemu i Kommissyi Woiewódzkiey, którzy wyznaczą do tey czynności po iednym Kommissarzu.

Art. 3. Kommissarze ci, lub ieden z nich, gdyby drugi w terminie oznaczonym nie ziechał na grunt, w przytomności właściciela dziesięciny takową oznaczą według sześcioletnich reiestrów zbioru zboża, z których średniey proporcyi roczny plon ustanowią.

Gdzieby reiestrów nie było, rozmiar gruntu ornego ma bydź nakazany. Biegli gospodarze od stron obrani ilość wysiewu i zbioru podług gatunku ziemi ustanowią, z potrąceniem ugoru.

Maiąc wyciąg rocznego zbioru średniego,

a) Podług dostarczonych sobie cen zbóż z 25 lat poprzedzaiących od Kommissyi Woiewódzkiey, średnią z nich wziętą ceną ztaxuią każde ziarno.

b) Wszystkie te ziarna na żyto zredukuią, a to, dzieląc summę ogólną powyżey (iak *sub a)* ustanowioną przez cenę żyta.

c) Z ustanowioney w tym sposobie ilości korcy żyta, połowę na wydatki gospodarskie potrącą, a z drugiey połowy tyle korcy, ile ich potrzeba (po-

dług ustanowioney *ut sub a,* taxy) na opłacenie ciężarów publicznych odciągną.

d) W tym sposobie opłacanie ciężarów publicznych zostanie przy właścicielu ziemi, a Duchowny z pozostałey ilości korcy żyta dziesiątą część pobierać będzie, iako dochód żadnemu ciężarowi publicznemu nieuległy.

Art. 4. Gdyby strony zgodziły się na oddawanie dziesięciny w ziarnie, wtedy liczba korcy, iaką oznaczą Kommissarze, oddawaną będzie co rok w miesiącu Listopadzie.

Art. 5. Jeżeliby zaś strony zgodziły się na ilość pieniężną odpowiadaiącą postanowioney ilości korcy żyta, podług ceny przez Kommissarzow ustanowioney, taka ugoda trwać tylko ma lat 25, po upłynieniu których odnowioną będzie, nie co do ilości ziarna, lecz co do ilości pieniędzy, podług ceny średniey z 25 lat poprzedzaiących.

Art. 6. W obudwóch przypadkach, artykułem 4 i 5 objętych, oddawanie umówioney dziesięciny ma bydź warowane bez względu na żadne klęski.

Art. 7. Dziesięcina, która teraz w zbożu pod tytułem Meszne oddaie się, iako też, która z ugód teraz przepisanych w ziarnie będzie powinna bydź opłacaną, na pieniężną bydź może również zamienioną na żądanie właściciela, podług prawidła w artykule 5 wyrażonego.

Art. 8. Ugody o zmianę dziesięcin przez Kommissyią Obrządków Religiynych i Oświecenia Publicznego za poprzednią Biskupa opinią zatwierdzone zostaną.

Art. 9. Ile razy będą ponawiane ceny zbożowe z targów 25 lat poprzednich, stosownie do artykułu 5go dziać się to będzie za pośrednictwem Kommissarzy od Kommissyi Woiewódzkiey i Biskupa mieyscowego na ten koniec wyznaczonych.

Art. 10. W przypadku różności zdań między Kommissarzami, Kommissyia Woiewódzka zadecyduie, z wolnem odwołaniem się przez strony do Kommissyi Obrządków Religiynych i Oświecenia Publicznego.

Art. 11. W tych mieysćach, gdzie za czasów dawnego Rządu Polskiego Duchowni dziesięciny pieniężne do taryffy lustracyyney roku 1789 podali, nie mogą już żądać dziesięciny snopowey, lecz kontentować się maią opłatą pieniężną taką, iaka w pomienioney taryffie iest zapisana.

Utrzymuią się wszelkie kompozyty wieczne, dotąd pod którymkolwiek z poprzedzaiących Rządów prawnie podług warunków pod artykułem 7 położonych uczynione.

Art. 12. W dobrach naszych Korony, Narodowych i Skarbowi powróconych, zamiany dziesięcin, podług przepisów artykułów powyższych, maią bydź uskutecznione.

Art. 13. Te tylko grunta, które dotąd ciężarowi dziesięciny podlegały, i na potem podlegać mu maią, bez względu na wyznanie Religiyne właściciela, a wszelkie nowiny wolnemi od tegoż na zawsze mieć chcemy, które po ogłoszeniu niniey-szego postanowienia wydobyte będą.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku praw umieszczonem bydź ma. Kommissyiom Rządowym, w czem do którey należy, polecamy.

W Petersburgu d. 6 Lutego / 18 Marca 1817.

(podp.) *ALEXANDER.*

przez Cesarza i Króla

)s(

(L.S.) Minister Sekretarz Stanu
Ig. Sobolewski.
Zgodno z oryginałem:
Minister Sekretarz Stanu
(pod.) *Ig. Sobolewski.*
Zgodno z Oryginałem
Radca Sekr: Stanu, Jen: Brygady
(Podpisano) *Kossecki.*
Zgodno z wypisem:
Minister Sprawiedliwości *W. Sobolewski.*
Zastępca Sekretarza Jeneralnego.
J. Hankiewicz.

Dalszy ciąg Postanowienia Namiestnika Królewskiego o urządzeniu Kupiectwa.

T Y T U Ł II.

O Uczniach.

12. Każdy chcący zostać Uczniem, winien zgłosić się do Starszych Kupiectwa.

13. Uczeń ma umieć czytać i pisać po Polsku, znać rachunki, oraz naukę moralną i religiyną.

W przeciwnym razie przyymuiący go Kupiec, obowiązany będzie posyłać go do szkoły.

14. Starsi odmawiać nie mogą przyięcia Ucznia, wyiąwszy widocznie niesposobnych.

15. Wybór Kupca, do którego oddanym będzie w naukę, Rodzicom, opiekunom, lub przełożonym przyszłego Ucznia iest zostawiony.

16. Starsi starać się powinni ile możności o pomieszczenie ucznia, który sam tego dla siebie wynaleść nie może.

17. Kupiec powolny bydź ma wezwaniu Starszych w przyięciu Ucznia, ieśli go utrzymać iest w stanie.

18. Złożenia rękoymii ze strony Ucznia w tedy tylko żądać można: a) gdy mu towary znaczney wartości lub gotowizna zostaie powierzoną; b) albo, ieżeli u innego już Kupca przez niedbałość lub lekkomyślność znaczną zrządził szkodę.

19. Uczeń po 6cio tygodniowey probie ieśli się okaże zdatnym, między Rodzicami, opiekunami lub przełożonemi iego, a Kupcem w naukę go biorącym, nastąpi umowa, obeymuiąca warunki wszystkie przyięcia.

20. Starsi po rozpoznaniu warunków, ieśli te nie przechodzą zobowiązań zwykle używanych, umowę zatwierdzą. W przeciwnym razie, warunki uciążliwe sprostuią. Czynności tey wywód słowny spisany będzie. Warunki umowy w księdze zgromadzenia pod tytułem Uczniów zapisane zostaną.

21. Za całą tę czynność zapłaci Uczeń naymniey 10, naywięcey 20 złot. do skrzynki kupieckiey w kassie mieyskiey podług oznaczenia władzy mieyscowey.

Wyięte są od tey opłaty dzieci rodziców ubogich, za złożeniem od władzy mieyscowey świadectwa ubostwa.

22. Przyiętego Ucznia Kupiec w domu swoim trzymać powinien, przestrzegać moralności iego, obyczaiów i zachowania przepisów właściwey religii.

Winien mu dać sposobność nabycia wszelkich wiadomości, iakie do porządnego prowadzenia handlu są potrzebnemi.

23. Uczeń ma bydź posłusznym swemu Pryncypałowi, czynności handlu się dotyczące, wiernie i ochoczo wykonać, przestrzegać korzyści iego, i żadney nie opuszczać sposobności do nabycia dokładney nauki kupiectwa, tudzież porządnego utrzymywania rachunkowości.

24. Pryncypałowi służy władza mierney oycowskiey kary względem Ucznia.

25. Pod niebytność lub w czasie innych zatrudnień Pryncypała, pierwszy Czeladnik, mocen ukarać Ucznia w rzeczach handlu.

26. Uczeń, któryby doznawał ze strony swoiego Pryncypała ciężkiego obeyścia, ma bydź przesadzony staraniem Starszych do innego Kupca aż do ukończenia lat swoiey nauki.

Przeniesienie to zapisane będzie w księdze zgromadzenia pod tytułem Uczniów. Nastąpi kosztem Pryncypała przeszłego. Odbyte lata nauki Uczniowi u nowego Pryncypała będą przyięte.

27. W przypadku śmierci Pryncypała, Uczeń, bądź Rodzice, opiekuni i przełożeni iego, maią wybór zostawić go przy wdowie lub przenieść do innego Kupca.

W ostatnim razie, pieniądze, iakieby za naukę z góry zapłacone były, powrócone zostaną Uczniowi, w ilości oznaczoney przez Starszych.

28. To samo ma mieysce, gdy wdowa zaprzestanie handlu lub Kupiec znaydzie się w niemożności onego prowadzenia.

29. We wszystkich tych przypadkach Starsi ile możności o umieszczenie Ucznia starać się będą.

30. Jeżeli Uczeń bez żadney przyczyny zbiegnie od Pryncypała swoiego, powinny temuż bydź zapłacone pieniądze za naukę, podług umowy za cały rok bieżący, i prócz tego maią bydź wynagrodzone wszystkie uszczerbki, iakie przez ucieczkę Ucznia lub przez koszt w przyymowaniu innego na iego mieysce mógł ponieść.

31. Jeżeli taki Uczeń wniydzie powtórnie w naukę do innego Kupca, obowiązany przeciąg czasu na nowo rozpocząć, gdy tego żądać będzie Kupiec, do którego wchodzi.

32. Ucznia wykraczaiącego przeniewierstwem, upornie niepesłusznego, niepoprawnego, który pryncypała swoiego, lub iego rodzinę uczynkiem albo słowami obrażać poważy się, tudzież który przez Starszych za niezdatnego do nauczenia się będzie uznany, Pryncypał oddalić ma prawo, i żądać wynagrodzenia za spędzony czas nauki.

33. W przypadku słabości Ucznia, Pryncypał staranie o nim mieć powinien.

34. Słabość ieżeli mniey trwa, niż miesięcy trzy, z przeciągu nauki potrąconą nie będzie.

W razie choroby dłuższey, Starsi postanowią, czyli Uczeń obowiązany oduczyć się za czas opuszczony.

35. Przeciąg nauki Kupiectwa przeznacza się lat cztery.

36. Pryncypał skrócić może przeciąg ten w nagrodę iego pilności rokiem iednym.

Do takiego skrócenia zezwolenie Starszych zawsze iest potrzebnem.

37. Po odbytym przeciągu nauki obowiązany Pryncypał stawić Ucznia swoiego przed starszemi do examinu czyli popisu, oraz o ukończoney nauce i dobrem iego sprawowaniu się dać świadectwo.

38. Starsi rozpoznaią postępek Ucznia w nauce szkolney, religiyney, tudzież w wiadomościach i w służbie kupiectwa. Gdy przez takowy popis swoię zdolność okaże; Czeladnikiem zostanie mianowany. Tym końcem zapisany będzie w księgę Zgromadzenia pod tytułem Czeladników, i otrzyma list wyzwolenia, opatrzony pieczęcią i podpisem Starszych, za co opłaci naymniey 24, naywięcey 48 złotych do skrzynki. Kupie-

ckiey w kassie mieysk .

39. Przeciwnie, iesli Starsi nie uznaią zdolności iego za dostateczną, mogą mu odmówić wydanie listu, i przedłużyć czas nauki, za uczynieniem rapportu Prezydentowi lub Burmistrzowi miasta.

40. Kupiec nie może przetrzymywać Ucznia, ani odmawiać mu świadectwa uwolnienia, skoro ten zobowiązaniom swym zadość uczynił, pod karą wynagrodzenia strat i uszczerbków równaiącego się w tróynasób zwyczayney opłacie służebney. Tego uskutecznienia Starsi dopilnuią.

41. Nikt nie iest mocen przyymować Ucznia nieopatrzonego w świadectwo uwolnienia, pod karą wynagrodzenia uszkodzeń wszelkich Pryncypałowi, którego opuścił, niemniey pod opłaceniem kary porządkowey od 30 do 60 złotych.

(*Reszta potem.*)

Z Wiednia d. 16 Kwietnia.

Z Tryiestu nadeszło tu doniesienie, że obie Ces. Austryiackie fregaty Austryiaczka i Augusta d. 9 b. m. odpłynęły z portu tamteyszego do Rio Janeiro w Brazylii.

Jutro i po iutrze bawiący tu Anglicy wyprawią wyścigi konne.

Z Londynu d. 5 Kwietnia.

Xiże Rejent polował d. 31 Marca na jelenie w okolicach Windsoru. — Pies Bonapartego, który znaleziony był w iego powozie po bitwie pod Waterloo, chowany iest w pawilonie Brigthon.

Wczoray zdarzyło się nieszczęście, iż parowa łodź, która co tylko z 20 podróżnem z Norwich do Jarmutu wypłynęła, wysadzoną została na powietrze. 8 ludzi zabitych, reszta okropnie pokaleczonych w różne strony rozrzuconych zostało; 11 z nich wzięto do szpitalu, lecz mała nadzieia ich wyzdrowienia. Pęknienie kociołka parowego było całego nieszczęścia przyczyną; statek rozszarpany został na 1000 sztuk.

Podniesieniu się papierów naszego rządu daią następuiącą przyczynę: Z powodu rozpuszczonych okropnych i przesadzonych doniesień o zaburzeniach w Anglii, ogarnęła wszystkich boiaźń, którzy w banku tuteyszym mieli swoie pieniądze, i starali się iak nayprędzey one odebrać. Teraz otworzyły im się oczy; widzą, iż krzyk, narzekania i przeklinania są u nas zwyczaiem, ale żeden Anglik nie myśli o obaleniu machiny rządu, która mu naywiększy czyni zaszczyt, i każdy ściąga z zagranicy swoie pieniądze, bo widzi, iż nigdzie nie może ich mieć bezpiecznieyszemi i korzystniey użyć iak w własnym kraiu.

Ośmiu z Manszestru nadesłanych więźniów stanu byli w obecności od gabinetowey rady Ministrów wyznaczonego Sędziego policyi Connat badanemi, lecz dotąd nie są ich zeznania wiadomemi. Siedzą oni w osobnych izbach. Zowią się zaś Robert, Seller, Futon, Connor, Kidines, Helley, Lancashire i Beauford. Straże w Manszeście podwoione zostały. Do iednego człowieka wystrzelono, ale przecież nie został ranionym. Większa część niższego stanu mieszkańców, którzy bez odpowiadaiącego zarobku zostaią, zdaie się iednak nowem zagrażać zaburzeniem.

Po miasteczkach i wsiach w Anglii, pozawiązywały się konne roty z maiętnieyszych mieszkańców dla tem prędszego uśmierzenia rozruchów.

W portach St. Domingo uzbraiaią teraz wiele korsarskich okrętów dla rokoszanów Hiszpańskich, które różnych narodów

ludźmi osadzaią. Boliwar, który z 900 ludzi przy uyściu rzeki Unez wylądował, został według gazet Amerykańskich pobitym. Utracił przeszło 500 ludzi, został ranionym i musiał ratować się ucieczką. Pan Dawid on przybył iako konsul Angielski do Nowego Orleanu. Okręt Herkules, pod dowództwem Admirała Brown, który do Antigua był przyprowadzony, został od tamteyszego Sądu Admiralicyi zaś dobrą zdobycz uznany, ponieważ przestąpił handlowe i morskie prawa.

Często niektóre członki parlamentu, mianowicie P. Brougham zapytywali się Ministrów czyli rząd W. Brytanii nie zechce podiąć się pośrednictwa dla zakończenia woyny między osadami Hiszpańskiemi i rządem Hiszpańskim; lecz zawsze odbierali odpowiedź, iż rząd nasz zupełną zachowuie neutralność; z tem wszystkiem twierdzą teraz, iż rząd nasz podeymuie się rzeczonego pośrednictwa

Osmiu ludilów czyli burzycieli machin zostali w Leicestrze na śmierć skazanemi i obwieszonemi.

Królewski statek Royal Sovereign, który przewiozł W. Xcia Rossyyskiego Mikołaia na stały ląd, przewiezie także Xięstwo Orleanu do Francyi.

Szeriff Norkfolski rozpisał zgromadzenie ludu dla ułożenia adressu do Xcia Rejenta z powodu uszłego niedawno napadu, i proszenia go o oddalenie teraźnieyszych Ministrow, którzy zarówno są nieprzyiaciołmi korony i ludu. Xże Norfolski, Hr. Spencer, Hr. Albemarle, Lordowie Anson i Peter, i 30 innych znakomitszych obywateli podpisali żądanie do Szeryffa o rzeczone zgromadzenie.

Lord Sidmouth (minister spraw wewnętrznych) wydał okolnik przeciw piszącym i rozszerzaiącym buntownicze pisma, iż będą wedle przepisów prawa wszędzie imanemi.

Tego roku wcześniey u nas niżeli po inne lata wiosna nastała; na rynkach naszych sprzedaią iuż zieleninę, szparagi, trześnie i truskawki.

Hr. Rostopczyn napisał do iednego z swoich tu przyiaciół z Paryża co następuie:

" Z zadziwieniem wyczytałem w odezwie odźwiernego Santine, albo raczey Bonapartego, do narodu Angielskiego, iakoby on (Bonaparte) w ratowaniu miasta Moskwy w czasie pożaru w roku 1812 na wielkie wystawiał się niebezpieczeństwa. Nadzwyczayne zaś iego usiłowania i wielkość duszy na tem się zakładały, że wsiadł na konia i cwałem o dwie Angielskie mile od miasta na bezpieczne mieysce uiechał. Przepędził tam 3 dni i 3 nocy przy stoiącym w polu swoim korpusie, i dopiero dnia 4go kiedy ukończył się pożar i 7632 domów w perzynę obrócił, powrócił do Moskwy. Byłem dokładnie uwiadomiony o wszystkiem co działo się w tem mieście przez sześciu przebranych officerów, którzy bawili tam przez cały pobyt Bonapartego. Przy odieździe rozkazał zapalić Kremlin i zamek Petrowski, które mu po pożarze za przytułek służyły. Może uczynił to iedynie przez dobroć, że te gmachy od pożaru oszczędzone zostały. Sądząc z tonu w iakiem ta odezwa do narodu Angielskiego iest napisana, zdawałoby się, iż podyktował ią w takim samem duchu, w iakim szpieszno z Moskwy r. 1812 nad Wisłę, a w r. 1815 z Francyi na wyspę S. Heleny odiechał. Widać nadto, iż nie odwykł od stylu dawnych swoich biuletynów, co na nowo potwierdza, iż nałóg staie się drugą naturą."

Z Paryża d. 4 Kwietnia.

Spodziewaią się, iż Król do zupełnego wkrótce przyydzie zdrowia. Wczoray o godzinie 4 po południu pokazał się po długim czasie pierwszy raz z okna i radosnemi okrzykami był od ludu przyięty.

Przeiażdzka do Longchamp bardzo wczoray była świetna. Używała iey także Xiężna Berry z honorową swoią Damą Xżną Reggio. Sam Xże Berry iechał konno około iey powozu.

Rady powiatowe zwołane są na 9 Kwietnia dla obrania obieraczów. Rady departamentówe zwołane są na teuże koniec na 24 Kwietnia. — Paryż dostarczy 10,000 obieraczów. Podług spisu znayduie się tu 13,000 osób, które opłacaią 300 fr. i więcey podatku; lecz odpada 3000 nie maiących przepisanego wieku.

Jedno z pism tuteyszych doniosło, iż Xiężna *Berry* odbędzie połóg w Werssalu; lecz to równie nieprawda, iak żeby Król część lata tamże przepędził. Zamek Wersalski iest co do murów zupełnie ukończony, ale nie iest ani umeblowany, ani na mieszkanie ieszcze urządzony.

W Bordeaux wykradziono iednemu Jubilerowi za 30,000 fr. kleynotów. — W departamencie Loty i Garony spadło kilkanaście meteorycznych kamieni z powietrza.

D. 1 b. m. umarł tu w 71 roku życia Xże Laval-Montmorency, par Francyi i oyciec naszego posła w Madrycie, który po nim odziedziczy parowstwo.

W d. 21 Marca zabrano tu u wdowy Peronneau 605 exemplarzy pisma pod tytułem: "Carnot przez M. N. Rioust„ z dewizą: *Fruitur fama sui.* Pierwsza przyznała się, że drukowała to pismo, a drugi, że był iego autorem. Oboie protestowali się przeciw zabraniu i oboie zostali do sądu pociągnionemi. Rioust, prywatny uczony, bronił się osobiście, lecz od sądu policyi poprawczey skazany został na 2letnie więzienie, zapłacenie 10,000 fr. kary pieniężney, na 10letnią utratę prawa obywatelskiego, na 5letni potem dozor policyi, stawienie 10,000 fr. porękoymii i zapłacenie kosztów prawnych, a to z powodów 1) że iest autorem powyższego pisma; 2) że to pismo zawiera anarchiczne zasady, i uwłoczy Królowi w innego uszanowania przez szkalowanie i potwarz; 3) że w pisaney i w sądzie mianey na swoią obronę mowie obstawał przy tych samych zasadach, przywłaściciela nazwał Monarchą i oświadczył się przeciw prawości do tronu teraźnieyszego Domu. — Pismo to ma bydź przez kata podarte. — Zażalenie wdowy Peronneau o zabranie iey własności odrzucono, ale uwolniono ią od winy spólnictwa z autorem.

Wydawca i Drukarz pisma pod tytułem: "List Pasterski Muftego w Stambule„ (okropne wyszydzenie pisma Katolickiego konsystorza Paryzkiego przeciw dziełom Woltera i Rousseau) zostali do sądu pociągnionemi.

W tym samem dniu, kiedy w Paryżu było na teatrze zaburzenie z powodu tragedyi Germanika, nastąpiły także w Werssalu kłótnie między gwardyią Królewską, narodową i mieszkańcami. Zdaie się, iż wystawienie Germanika podało tylko partyiom sposobność do wyiawienia swych myśli, z któremi dla surowych rządowych środków ukrywać się muszą, ale bynaymniey od nich nie odstępuią.

Z Alzacyi piszą pod d. 31 Marca, iż stosownie do ostatniey umowy względem zmnieyszenia sprzymierzonych woysk we Francyi, część Austryiackiego woyska odciąga 5 oddziałami do kraiu swego.

DODATEK
DO Nro 33.
GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 23 KWIETNIA 1817 Roku WE SZRODĘ.

Z Bruxelli d. 6 Kwietnia.

Biskup Gandawski maiąc myśl oddalić się, postanowił na czas swey niebytności w Gandawie Wikaryiat z 4 duchownych złożony, który trudnić się ma aż do dalszego czasu sprawami kościelnemi. Ciekawa rzecz iak się sprawa iego ukończy. Urzędnicy policyi odebrali rozkaz dostawienia go mocą do Bruxelli.

Przyiaciele P. Arnault nadaremnie usiłowali w Paryżu wyrobić pozwolenie powtórnego wystawienia iego trajedyi Germanikus. Oddawna żadna sztuka teatralna nie zrządziła tyle kłótni i nie poruszyła tyle partyy, ile ta trajedyia. Dnia 30 Marca został officer morski z iey powodu w poiedynku zabity, nazaiutrz wnuka byłego Lekarza Bonapartego Corvisart takiż los spotkał.

Dwór tuteyszy przeniósł się do letniego zamku Laeken. Rzeczony zamek zbudowany był kosztem Arcy-Xiężny Maryi Chrystyny i nosił w początkach nazwisko Schönberga. Gdy Dumouriez do Belgii wkroczył, miał bydź na lazaret urządzony, ażeby, iak w owym czasie sądzono, pozłacane stoły tyranii służyły dla użytku ludu. Powrot atoli Austryiaków zniszczył ten zamysł. Po pokoiu Lunewilskim został ten zamek prywatnem osobom sprzedany, które myślały go rozebrać; tymczasem kupił go Bonaparte i darował swoiey małżonce Józefie. Teraz stał się znowu letniem mieszkaniem naszego Monarchy. Jaka zmiana rzeczy i iaki powód do rozważań! — Do tego zamku przybyło w tych dniach kilku gońców z Paryża, których poselstwo ściąga się, iak mówią, do naszych stosunków z Francyią, i uwięzionego w Paryżu Hr. Croquebourg, brata adjutanta przy naszem Następcy tronu.

Potwarcze pismo pod tytułem: "Ludwik XVIII zaboyca brata swoiego Ludwika XVI„ zakazane tu zostało. Były Pułkownik Francuzki Souset, pociągniony przez byłego posła Francuzkiego do sądu o rozszerzanie tego pisma, został od winy uwolniony.

Z Włoch d. 24 Marca.

Układy między Stolicą Swiętą i Dworem Brazyliyskim ukończone iuż zupełnie zostały. Zapewniaią, iż Kardynał Nasalli

udać się ma z dwiema audytorami do Brazylii, dla przekonania się o prawdziwym stanie kościoła w kraiu tamteyszym. Zdaie się, że liczba zakonów będzie tam zmnieyszona, i tylko te będą utrzymane, które trudnią się wychowaniem młodzieży — Oyciec S. oświadczyć miał swoie życzenie, aby trybunały inkwizycyi w wszystkich katolickich kraiach iednakowo urządzonemi były, i postępowały podług przepisanego w tey mierze w Rzymie prawa. — P. Cevallos miał dnia 16 audyencyią u Oyca S. — Król Hiszpański Karol IV zawsze ieszcze chory. — Zapewniaią, iż w Swięto zwiastowania Maryi Panny, Oyciec S. mieć będzie konsystorz, na którym ogłoszone zostaną układy względem stosunków Stolicy Swiętey z różnemi Katolickiemi kraiami. Mówią nawet, iż do wysp Jońskich wysłany zostanie Nuncyusz Papiezki. — W Rzymie zastrzelił się Patron. Jest to drugie samobóystwo w tym roku, co iest rzadką rzeczą we Włoszech, a mianowicie w Rzymie. Dawniey nie chowano samobóyców na cmentarzu; lecz Papież Benedykt XIV dozwolił, poczytuiąc ich za ludzi obłąkanego umysłu.

Król Sardyński przybył z Królową d. 22 b. m. do Genui, i przyięty był z naywiększą radością.

Do Algieru przybył Kapitan Duński Loret z podarunkami dla Deja.

Od brzegów Menu d. 9 Kwietnia.

Do Frankfortu przybył d. 4 b. m. iadący do Rossyi Xże Devonshire, a d. 7 Rossyyski Minister policyi, Jenerał Balaszew powracaiący z Rossyi.

Mówią, że sprawa Ekonoma Hoffmanna iest w Kassel zupełnie z iego ukontentowaniem zagodzona, tak iż nie wytoczy się więcey do seymu. Zapłacone za tę wieś pieniądze wrocone mu zostaną, weźmie ią w wieczną dzierżawę i płacić będzie roczny czynsz, który nie ma przechodzić prowizyi od kwoty iey kupna.

Dzieło kunsztu Szklarza Soldau w Frankforcie okazywane teraz iest publicznie i powszechnie dziwione. Składa się one z 700 kolorowych szkieł i wystawia świętą chwilę, w którey sprzymierzeni Monarchowie na polu pod Lipskiem odebrali od Xięcia Schwarzenberga wiadomość o zwycięztwie. Wizerunki Monarchów i Xcia Schwarzenberga, iako też koni ostatniego są przedziwnie wyrażone. Otaczaią całą tę sztukę girlanda z bluszczu i liścia dębowego, i strzały: na 4 bokach umieszczone gwiazdki oznaczaią dowodzących w tey bitwie jenerałów.

Z Szwaycaryi d. 6 Kwietnia.

Biskup Fryburski zwrócił uwagę kantonowego rządu na ogłoszone w Paryżu nowe wydanie dzieł Woltera i Rousseau, i prosił go o przedsięwzięcie środków, aby tak szkodliwe Xiążki nie rozchodziły się po kantonie. Rada edukacyyna odebrała zatem zlecenie, aby przestrzegała przepisów cenzury i w przypadku potrzeby nawet Xięgarnie przetrząsała.

D. 17 Marca odpłynęły z Bazylei 3 statki z 7 do 800 wychodniami dla szukania szczęścia w północney Ameryce. D. 21 odpłynął znowu 1 statek z 300 Szwaycarskiemi wychodniami. Z Fryburga w Brisgowii odpłynęło kilka statków tamże z 2000 Niemców z okolic Nadreńskich. D. 3 Kwietnia gotowało się znowu do odpłynienia do 1800 Szwaycarów z kantonów Argowii i Bazylei. Kupcy Bazyleyscy odbieraią często listy od Szwaycarów, którzy wy-

nieśli się do północney Ameryki, i mało iest takich, którzy nie żałowaliby swey oyczyzny, a zwłaszcza ci, którzy nie byli w stanie opłacić swoiego tam przewozu. Muszą przez 6 lat nieiako niewolnicy odsługiwać się tym, którzy za nich przewoz zapłacili. Ustawy Amerykańskie przepisuią w prawdzie tylko lat 3 do takowego odsługiwania się; lecz znayduią się i na to wybiegi, a zwłaszcza, iż gruntowi właściciele Amerykanscy nie bardzo są względnemi i napędzaią swych wyrobników do tęgiey pracy. Naylepiey tam wychodzą ogrodnicy i garbarze, o których każdy się ubiega.

Od brzegów niższey Elby d. 3 Kwietnia.

Król Duński sprzedał prywatne swoie Dobra w Norwegii, hrabstwo Laurwig, pewnemu towarzystwu za 1700,000 talarów. W r. 1804 kupił ie od Hr. Ahlefeld Laurwig za około 900,000 tal. tak iż na nich nic nie zarobił, a nie wiele stracił. Dla Królowey zawarowano przy tey sprzedarzy 1000 czer. zł. porękawicznego.

Kassa wdów w Norwegii miała na końcu r. 1815 funduszu 91,136 tal. w papierach, a interessantów 87. Na końcu 1816 wynosił iey fundusz 145,264 tal. w papierach, które przeminiwszy na srebrne pieniądze uczyniły 24,044 tall. Liczba interessantów wynosiła 137 a zapewnione pensyie 5498 talarów. — Miasto Bergen w Norwegii, iest prawie iedynem miastem, które trudni się wywozowem handlem. Przywozowy handel w Norwegii cierpi bardzo na małości pieniędzy, bo zaledwo półtora mill. tal. krąży ich w całym kraiu. Nadzwyczayny podatek 2 mill. tal. w papierach, które miały bydź zniszczone, zaledwo za exekucyiami mógł bydź wybrany. Teraz wybieraią z podobnąż surowością p stanowione składki do narodowego banku. Królewicz następca tronu zapobiega z prywatney swoiey kassy nędzy w kraiu i iedna sobie coraz większą miłość u Norwegiianów.

Dnia 21 i 22 Kwietnia 1817.

Cena zbóż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1. Zł. gr.	2. Zł. gr.	3. Zł. gr.	4. Zł. gr.
Pszenicy	42 —	40 —	37 —	33 —
— Zyta	30 —	28 —	27 —	25 —
— Jęczmienia	23 —	21 —	19 —	17 —
— Owsa	11 —	10 15	10 —	— —
— Jagieł	50 —	46 —	42 —	4[illegible] —
— Grochu	24 —	23 —	22 —	20 —
— Rzepaku	26 —	24 —	22 —	20 —

DONIESIENIA.

Niżey podpisany Rezolucyią Wysokiego Trybunału Iszey Instancyi Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i iego Okręgu, dnia 12 Marca r. b. do Nro 519 wydaną do zastępowania praw nieprzytomnych Sukcessorów ś. p. Cecylii Studzińskiey panny, niegdy Szlachetnych Józefa i Heleny Studzińskich małżonków córki delegowany, ninieyszym wzywa wszystkich pomienioney Cecylii Studzińskiey krewnych, aby ciż zaopatrzywszy się w dostateczne dowody do Wysokiego Trybunału tutayszego, końcem nabycia tytułu do spadku przez zgon Cecylii Studzińskiey otwartego zgłosili się. W Krakowie dnia 22 Kwietnia 1817 r.

Miętuszewski, Z. S. N.

W moc Rezolucyi Trybunału Iszey Instancyi Miasta Wolnego Krakowa dto 18 Kwietnia r. b. do Nro 894 zapadłey różne Ruchomości po niegdy Annie Sochackiey w Kleparzu w domu pod Nro 77 dnia 28 Miesiąca i roku bieżących. — Zaś w moc Rezolucyi tegoż Trybunału dto 22 Kwietnia r b. do Nro 1811 zapadłey, ruchomości po niegdy Cecylii Studzińskiey, iako to: Srebra, Kosztowności, i inne sprzęty domowe, w domu przy Klasztorze na Grodku pod Nro 642 dnia 1 Maia r. b. przez publiczną Licytacyią za gotową srebrną kurant monetę sprzedane będą. — W krakowie dnia 22 Kwietnia 1817 r.

Olearski, Pisarz Akt.

Obwieszczenie Sprzedaży Dóbr. Przez Cesar. Królewski Sąd Szlachecki Lwowski mocą niniejszego Edyktu publicznie ogłasza się, iż Dobra z Sukcessyi niegdyś Stanisła-

Nr. porządkowy	DOBRA		Cena fiskalna w ważnych holenderskich Dukatach.	Numer Familii.	Roczne dni Pańszczyzny. Ciągła.	Roczne dni Pańszczyzny. piesza.	Dominiorne Grunta.
					Pańszczyzna.		morgi.
1.	Przy Krakowie leżące dobra Ludwinów Kataryńsko, i Podobieńsko		2252	33	—	1120	52 14/16
2.	W Cyrkule Sandeckim leżące Dobra Krasne, Biczyce, i Trzetrzewina		2280	80	2184	3870	250
3.	W Bocheńskim Cyrkule leżące Dobra Jadowniki i Maszkienice		11092	426	przychód iest z Ziarna wyrachowany.		429 3/8
4.	W Przemyskim Cyrkule leżące Dobra Tuligłowy, Zarzyce, Krolin, i Piaski		8814	156	2904	12075	763 3/16
5.	W tym samym Cyrkule leżące dawniey do Klucza Twierdzy należące, a dla kupuiących oddzielone Dobra Nowosielica . .		405	13	—	891	— —
6.	Dobra Mikulince, Budyłów i Kułaczyn . .	w Cyrkule Kołomeyskim	8094	155	2953	2609	646 5/8
7.	Dobra Stecowa i Russow . . .		14734	369	7950	6673	782 3/8
8.	Dobra Dzurów		59 6	258	1374	1254	119 7/8
9.	Dobra Zakrzewce i Targowica . .		6030	123	4420	2444	260 1/4
10.	Dobra Żabie i Stupyika		7153	709	—	3730	— —
11.	Dobra Roznow i Nowosielica . . .		11135	763	2240	1032	10 2/4
12.	Dobra Byszkowice , . .	w Cyrkule Samborskim.	15770	263	7098	18253	465 2/4
13.	Dobra Maxymowice . . .		4859	49	2484	3610	191 3/4
14.	Dobra Pianowice		6382	82	5265	4253	224 1/4
15.	Dobra Łanowice		6922	86	4836	7332	305 2/4

W tuteyszym Sądzie Szlacheckim dnia 29 Maia 1817 roku, o godzinie 9tey z rana, a 3ciey po południu, i tak daley w następuiących dniach, wyiąwszy dnie Swiąteczne przez publiczną licytacyią pod następuiącemi warunkami sprzedawane będą.

1. Każdy chęć licytowania maiący dziesiątą część ceny fiskalney, iako wadium, przed Kommissyią licytacyyną w gotowych pieniądzach, to iest w złocie ważnym hollenderskim złoży, albo też gdyby współwierzycielem massy Prota Potockiego, lub wierzycielem niegdyś Jana Hr. Ossolińskiego, iako naygłownieyszego wspomnionych Dóbr właściciela był, takowe wadium sposobem poniżey w punkcie 9 wymienionym ułatwi.

2. Gdy zaś te Dobra długami wspólnemi massy Stanisława Rossakowskiego, iako ieszcze pomiędzy Sukcessorami tegoż niepodzielonemi obciążone są, i niektóre długi chociaż iuż zaspokoione dotąd nieextabulowane znayduią się. —— Które to wszystkie długi Kredytorowie Prota Potockiego sami zaspokoić obowięzuią się, wyiąwszy Erekcyie Kościołów oboyga obrządku, które iako ciężar do gruntu przywiązany kupuiący bez wszelkiego wynagrodzenia, czyli potrącenia z szacunku na siebie przyymą, więc

tra Rossakowskiego dla massy konkursualney Prota Potockiego, podług losowania w nay-wyższey Instancyi zatwierdzonego przypadłe; iako to:

kalne grunta podług wymiaru Urbaryalnego.					ADNOTACYA.
Łąki.	Ogrody.	Stawy	Pastwiska.	Las.	
morgi.	morgi.	morgi.	morgi.	morgi.	
2 13/16	3 5/16	— —	6 6/16	— —	Ten wymiar tych Realności iest błędny w Ludwinowie, gdy roczny wysiew czyni tylko 80 korcy.
23 3/8	23 3/4	— —	160	448 3/4	Z wyłączeniem Biczyckich i Trzetrzewinskich lasów, reszta dominikalnych gruntów tychże Dóbr (podług Kontraktu, który w Registraturze widzianym bydź może) iest na 15 lat, między poddanych za opłatę czynszu, podzielona.
35 3/4	4 3/4	— —	80	301 7/8	
32 7/8	8 3/8	— —	326 2/4	668 3/4	
— —	— —	— —	— —	— —	Reszta rubryk dochodów i realności każdych Dóbr można widzieć w Inwentarzu.
158 7/8	2 7/8	— —	118 5/8	— —	
293 3/8	2/4	9 2/4	56 2/4	189 2/4	Z Dzurowskich lasów kładzie się tylko ta ilość morgów gdyż pozostała część przez ostateczny dział, i podług uczynioney z Sukcessorami Gołuchowskiego ugody, innym Schedom applikowana iest.
6 3/8	7 3/4	— —	— —	942 1/4	
175 1/8	9 3/8	91 2/8	29 5/8	177 3/4	
11 3/4	— —	— —	729 5/8	66775 1/4	
166 1/8	47 9/8	— —	— —	1204	
134	11 1/8	— —	274 2/4	17 1/8	Urbarialny Rozmiar ornych gruntów przy Dobrach Rożnów, iest także błędny, gdy te dobra maią przynaymniey 700 morgów domnikalnego ornego gruntu.
37 2/4	6 7/8	— —	— —	200 1/4	
9 1/4	7 3/4	— —	42 3/8	281 7/8	
92 5/8	3 7/8	— —	146 3/4	211	

wypłacenie szacunkowey summy, iaka z publiczney licytacyi wyniknie, we trzech ratach i terminach nastąpi, to iest: iednę trzecią część z połączonym wadium zapłaci nabywca we 14 dni od dnia uskutecznioney licytacyi, drugą trzecią część w przeciągu roku iednego, trzecią nakoniec ratę, czyli ostatnią część szacunkowey summy w przeciągu dwóch lat, od uskutecznioney licytacyi rachuiac, a to zawsze w złocie ważnym hollenderskim, do depozytu Ces. Król. Sądu Szlacheckiego Lwowskiego, lub tam, gdzie przez ten Sąd nakazano będzie. — Takowe wypłacenie wspomnionych rat w terminach oznaczonych pod żadnym względem, ani też pod pozorem nie-extabulowanych wszystkich długów watrzymane lub zwleczone bydź nie może, albowiem iako ninieysza sprzedaż pod powagą Sądu pertraktuiacego dzieie się, tak też do tegoż Sądu należeć będzie, aby summa szacunkowa zapłacona przedaiącym nie inaczey, iak z bespieczeństwem kupuiących wydaną była.

3. Po nastąpionym wypłaceniu pierwszey trzeciey części Summy szacunkowey, kupuiącemu Dekret wieczystey i nierozdzielney własności (Dominii perpetui directi et utilis) co do Dóbr kupionych wydany, oraz tenże iako Właściciel takowych Dóbr inta-

bulowanym będzie, resztuiące zaś dwie trzecie części Summy szacunkowey z warunkiem niealienowania, ani onerowania całkowitey szacunkowey summy, z tym dodatkiem w rubryce ciężarów tychże dóbr umieszczone zostaną, że gdyby w terminach tutay punktem 2gim oznaczonych resztuiące dwie trzecie części, a to każda całkowicie w terminie dla niey przepisanym, przez kupuiącego wypłacone nie były, tedy dobra przez niego kupione, na zaspokoienie resztuiącey szacunkowey Summy podług §. 451 ustaw Sądowych z niebezpieczeństwem tegoż kupuiącego relicytowane będą, tenże warunek relicytacyi także i natenczas mieysce mieć będzie, gdyby kupuiący pierwszą trzecią część w 14 dni od dnia uskutecznioney Licytacyi niewypłacił. —

4. Wyiąwszy dobra Ludwinów, Katarzyńsko i Podobieńsko w tak nazwanym przeszłym Rejonie Krakowskim, tudzież Biczyce, Krasne i Trzetrzewina, w Cyrkule Sandeckim, iako też Jadowniki i Maszkienica w Cyrkule Bocheńskim nakoniec dobra Zakrzewce i Targowica w Cyrkule Kołomeyskim położone, których wszystkich arendowana possessyia z dniem 24 Czerwca r. b. przez samą ich sprzedaż ustanie, i których fizyczną possessyią w tym samym dniu nabywca obiąć będzie mógł, względem wszystkich wyżey rzeczonych dóbr będzie powinien kupuiący pierwszą Ratę bez żadnego odciągnienia, czyli potrącenia drugą z procentem po 5 od 100 od drugich dwóch Rat, trzecią Ratę z procentem od ostatnicy Raty zapłacić; zaś we wszystkich innych dobrach obowiązany iest kupuiący teraźnieyszych Dzierżawców aż do dnia 24 Czerwca 1818 roku utrzymać — a ponieważ procent także za ten trzeci Rok dzierżawy do teraźnieyszych Właścicieli należy i takowy Dzierżawcy w miesiącu Kwietniu r. b. z góry płacić powinni, przeto kupuiący mocen będzie przy wypłaceniu pierwszey trzeciey części szacunku roczną prowizyię po 5 od 100 w złocie Hollenderskim iako wynagrodzenie rocznych prowentów potrącić, drugą zaś Ratę, czyli trzecią część szacunkowey summy bez prowizyi, a trzecią czyli ostatnią Ratę, z prowizyią iednoroczną 5 od 100 liczyć się maiącą, wypłacić iest obowiązany. — Co się tycze dóbr Łanowiec, kupuiący powinien będzie dzierżawce aż do dnia 24 Czerwca 1820 roku stosownie do kontraktu arędownego, z tymże 12 Lipca 1816 zawartego, i w aktach Registratury sądowey znayduiącego się, w possessyi utrzymać, a sam prowizyią 5 od 100 od Summy szacunkowey na Licytacyi ofiarowaney, tytułem prowentów za Rok 1819 i 1820 kontentować się.

5. Przedaiący pozwalaią, aby intromissyia sądowa do Dóbr kupionych, z zastrzeżeniem iednak praw Dzierżawców w tych dobrach, w których arędowna possessyia przez przedaż nie ustaie, kupuiącemu na iego żądanie i koszta po otrzymanym dekrecie własności, przez przyzwoitego Komornika, uskutecznić się maiąca, była dozwoloną — rozumi się zaś, że Jurysdykcyia dominikalna, którą przedaiący przy wypuszczeniu w possessyią tychże Dóbr dla siebie zachowali, przez kupno i otrzymany dekret własności, we wszystkich ogólnie dobrach, do kupuiącego należeć będzie —

6. Wyiąwszy kwestyę zachodzącą względem podatków i danin publicznych, w tych Dobrach, gdzie arendowna possessyia do dnia 24 Czerwca 1818 roku trwać będzie, którą to kwestyę, massa kredytorów Prota Potockiego, do załatwienia sama na siebie przyymuie, wyiąwszy także prowenta roku trzeciego rzeczoney possessyi, podobniey do massy należącey, iako też wyiawszy obowiązek Dzierżawcy dóbr Łanowic, co do wybudowania tamże kościoła i niektórych zabudowań parochialnych, w kontrakcie arędownym na siebie przyiętego, i z trzechletnim czynszem do dnia 24 Czerwca 1818 roku należącym kompensować się maiącego, który to obowiązek również do massy przedaiącey dla tego ściągać się będzie, że z trzechletnim prowentem dla massy zastrzeżonym w ścisłym zostaie związku — z resztą przedaiący wszystkie obowiązki i prawa swoie, iakie tylko z wyż wspomnionego zadzierżawiania tak przeciw Dzierżawcom bez żadnego wyiątku, iako i tymże przeciw teraźnieyszym przedaiącym służą i w kondycyiach dzierżawy przez publiczną Licytacyię uskutecznioney obwarowane są, na kupuiących, iako przyszłych rzeczonych dóbr Właścicieli przenoszą.

7. Co się tycze granic tychże Dóbr, przedaiący względem obrych przenoszą na kupuiących te prawa, iakie im samym służą, i służyć mogły, względem zaś obr,

które, z innemi dobrami przedaiących, albo innych wspołł Sukcessorów niegdy Stanisława Kossakowskiego graniczą, iak w punktach ostatecznego podziału między Sukcessorami tegoż Stanisława Kossakowskiego ostrzeżono iest, kupuiący którzy w prawa przedaiących wstępuią, obowiązani będą granice urbarialne bronić, utrzymać, i podług nich stos w e się, a w takowych granicach prawa windykowania awulsów przedaiący, mocą te że samey przedarzy na kupuiących przenoszą —

8. Ciż przedaiący granice Dóbr na sprzedaż wystawionych, oznaczaiąc z tychże dóbr ani dla siebie, ani dla kogo trzeciego bez różnicy nic nie wyłączaiąc, ale też dobra z całym prawem iakie im należy, przedaiąc, i na kupuiącego przenosząc, z resztą za żadnę r brykę realności wyżey wyszczególnionych dóbr nie ręczą, ani za żaden niedobór czyli niedostatek odpowiedzialności nie przyymuią — dość że rozległość realności dominikalnych w każdey wsi wskazana, gruntuie się na extrakcie urbaryalnym, który w Registraturze C. K. Sądu Szlacheckiego Lwowskiego zawsze widzianym bydź może — inne rubryki wzięte są z urzędowych detaxacyi, przed ostatecznym podziałem massy Stanisława Kossakowskiego sporządzonych, i w aktach Registratury znayduiących się — ieżeliby więc takowe rubryki, albo w mnieyszey ilości, a bo w innym gatunku, albo wcale na gruncie n e znaydowały się, równie też gdyby na gruncie więcey znalazło się, iak tutay podano iest, tedy szkoda lub zysk ztąd wynikaiący samego kupuiącego dotykać będzie — ninieysza Licytacyia dla tego wcześnie ogłasza się, ażeby chęć kupienia maiący, Dobra przeyrzeć, i o tychże istotnie przekonać się mogli — przedaiący nowych detaxacyynych Inwentarzów dla szczupłości czasu, i dla uniknienia wielkich wydatków nie mogli zdziałać, i dla tego całkowite swoie prawo co do każdey wsi na kupuiącego przenosząc, od wszelkiey odpowiedzialności, pod iakim bądź pozorem wyniknąć mogącey wolnemi bydź oświadczaią się —

9. Ażeby zaś do tego kupna tak sami współwłaściciele czyli kredytorowie Prota Potockiego, iako też i wierzyciele, niegdyś Jana Hr. Ossolińskiego, naygłównieyszego wierzyciela Prota Potockiego przystąpić mogli, ninieyszym oświadcza się —

a) Ze Schedy czyli partykularne Dekreta kollokacyyne bankowey Warszawskiey Kommissyi poiedynczych Kredytorów, albo ich Cessionariuszów tyczące się, mocą których oni do wspomnionych Dóbr przychodzą, przy publiczney Licytacyi wprawdzie w mieysce gotowych pieniędzy za wadium złożone, in solutom dane bydź mogą, iednak takowe przez wspólnego Kuratora Wierzycieli Prota Potockiego Ur. Adwokata Ohanowicza, iż żadna przeszkoda nie zachodzi, koramizowane bydź powinny —

b) Ze takowe Schedy za wadium nie w całey Summie, które w sobie zawieraią, lecz tylko w połowie czyli 50/100 przyięte będą, nienadwerężaiąc przez to istotney ich wartości, iaka po sprzedaży Dóbr, i po zrobionym podziale długów massy Stanisława Kossakowskiego, a natenczas po uczynionym Bilansie dla każdey Schedy należeć okaże się —

c) Ze po uskutecznioney Licytacyi, takowe Schedy przez Kredytorów in solutum ofiarowane bydź mogą, a to w tey wartości, iaką mieć takowa Scheda przez Licytacyią okaże się, iednak szacunkowa Summa, takowemi Schedami zaspokoiona, czyli bardziey wieś takowym sposobem nabyta, częścią długów Stanisława Kossakowskiego, iaka na kredytorów Prota Potockiego wypada, proporcyonalnie aż do zaspokoienia tychże długów, zawsze obciążona zostanie —

d) Następuiący Kredytorowie, niegdyś Jana Hr. Ossolińskiego iako naygłównieyszego współwierzyciela Prota Potockiego, i Dóbr sprzedać się maiących Współwłaściciela, iako to: W. Michał Kumaniecki co do Summy 2992 i 4260 dukatów — W, Tadeusz Mysłowski co do Summy 2317 dukatów — JW. Julianna Hr. Morska co do Summy 2000 i 60 dukatów — JW. Ignacy Hrabia Morski co do Summy 2500 i 100 dukatów — W. Marianna Woyciechowska co do Summy 4000 dukatów i 1500 rubli — tutay wyszczególnionych to iest same kapitały po 100/100 rachuiąc, z kondycyią wyżey co do Sched Wierzycieli Prota Potockiego tu pod litt. *a*) przepisaną, przy Licytacyi tytule wadii należącego ofiarowania będą mieć prawo, co także ściąga się i do kredyto,

rów P. Maryiannę Woyciechowską w tabuli wyprzedaiących, którzy pretensyie swoie przed licytacyią sądownie przyznane mieć będą.

e) po skończoney Licytacyi i po uczynionym Bilansie Summy szacunkowey względnie do Summy 172146 Czerwonych złotych. Ci, którzy za zdolnych i właściwych do ofiarowania sposobem wyżey opisanym pretensyi swoiey za wadium uznanemi są i będą, Ci potem całą pretensyią wraz z prowizyiami in solutum Summy szacunkowey ofiarować będą mieli prawo; od wielości zaś Summy z Licytacyi zebraney będzie zależało, którzy także z późnieyszych Kredytorów w sposobie wyszczególnionym pretensyie swoie przeciw massie Ossolińskiego przysądzone in solutum ofiarować będą mogli, dla tego —

f) ograniczenie wartości pretensyi Kredytorów Ossolińskich, do pewney liczby rozciągnione, dla większego bezpieczeństwa częścią przedaiących, częścią nawet samych Kredytorów Ossolińskich uczynione, prawom innych Kredytorów Ossolińskiego tak co do pierwszeństwa tabularnego, iako też ieżeli porcyia, która dla massy Ossolińskiego z massy Kredytorów Prota Potockiego po sprzedarzy dóbr, i po uczynionym między Sukcessorami Stanisława Kossakowskiego finalnym obrachunku wspólnych długów należeć okaże się, do zadosyć uczynienia wszystkim intabulowanym Wierzycielom Jana Hrabi Ossolińskiego wystarczy, co do całych kapitalnych Summ, i należących się prowizyi, wcale uwłaczać nie będzie.

10. Po wypłaceniu przez kupuiącego całkowitey szacunkowey Summy, wszystkie długi z rzeczonych dóbr wraz z ewikcyią ex officyo extabulowane i na szacunek Licytacyyny przeniesione będą.

11. Chęć licytowania maiącym wolność zostawia się, kondycyie Licytacyi w oryginale, iako też Detaxacyie i Inwentarze Dóbr w Registraturze sądowey widzieć. —

Datum w Lwowie dnia 25 Lutego 1817.

Podpisany Assessor przy Trybunale pierwszey Instancyi Miasta Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Krakowa z iego Okręgiem, iako do upadłości w Handlu UUr. Krzysztofa Henniga i iego kompanisty Filipa Chrastiańskiego Kupców Krakowskich delegowany Sędzia, względnie do przepisów Kodexu Handlowego Księgi III Rozdziału VI. Gdy już przez ustanowionych sądownie Kuratorów Bilans substancyi upadłych sporządzony, podpisanemu oddanym został, przywołuie UUr. Wierzycieli do Massy tychże upadłych pretensyie maiących, iako to: Starozakonnych braci Horowiczów w mieyscu, Juliana Cassa z Wiednia, Henryka Aebly w mieyscu, Antoniego Ignacego Frischaw z Wiednia, Joh. Bap. Rupprecht z Wiednia, Hancke et Pleschnor z Pragi, Traugott Hennig z Morska; Gebrüder Carattoni z Bogliano, Marton Rzenak z Cieszyna, Jan Gotlieb Wiener z Wrocławia, S. M. Lavalet z Wrocławia, Fiedler et Sachsz z Wrocławia, Józefa Tomazolli z Truntu, Coeth et Co: z Triestu, Karola Pacaka w mieyscu, Franciszka Hahna w mieyscu, D. Goertz z Gdańska, Błażeia Kolbiana w mieyscu, Edor et Comp: z Wiednia, Joh. Fran. Fischer, Antoniego Höltzel w mieyscu, Macieia Sztumera w mieyscu, Cortesi Cukiernik w mieyscu, Piotr Steinkeller w mieyscu, Jan. Nep. Gielg w mieyscu, Niedźwiedzkiego subiekta handlowego, w mieyscu, Jozefa N. Schreiber w mieyscu, J. f. Kirchmajer et Sohn w mieyscu, Wentzel et Söhne w mieyscu, ażeby w moc Artykułu 44 powyższego prawa Księgi i Rozdziału w dniu 19 Maia r. b. o godzinie 4tey po południu do Izby Audyencyonalney Trybunału zgromadzić się chcieli, a to w celu wybrania, potrzebney do tey upadłości i liczby Syndyków i podania delegowanemu potroyney listy na tych od siebie wybranych, ażeby takowi przez Trybunał Handlowy mianowanemi bydź mogli.

Ignacy Łubasiewski, A. S. D.

Dnia 25 m. i r. b. tu w Krakowie przy ulicy S. Anny w domu pod L. 312, sprzedane będą przez publiczną Licytacyią następuiące ruchomości, iako to: Pszenicy korcy dziesięć, Kanapy, Stoliki, Parawan, i t. p. za gotową zapłatę więcey daiącemu a przybicie otrzymuiącemu; przeto chęć kupna maiący w mieyscu i terminie oznaczonym znaydować się raczą. — Dan w Krakowie dnia 19 Kwietnia 1817 r.

Chwastkiewicz, Kom.